

‘Sander, wat ben je laat!’

‘Ja, sorry, ik kon mijn schoenen nergens vinden!’ Sander hijgt en zijn verwarde haardos verraadt dat hij zich heeft verslapen.

Kitty werpt een bezorgde blik op de kerkklok. ‘Nog vijf minuten en dan gaat de bel. Dat redden we nooit!’

‘Heus wel, als we op ons aller hardst rennen, kunnen we het halen.’

‘Je weet wat de directeur gisteren heeft gezegd: als we dit schooljaar nog een keer te laat komen, moeten we het plein vegen. Zie je ons daar al staan na schooltijd? De hele klas lacht ons faliekant uit!’ jammert Kitty

‘Hou op met miepen. De tijd tikt door terwijl we hier staan te lummelen.’ Met zijn grote, donkerbruine ogen kijkt hij haar uitdagend aan. ‘Wie als laatste bij het bruggetje is, maakt vanmiddag het huiswerk.’

‘Akkoord!’ Ze trekt een sprintje.

Sander doet zijn best haar bij te houden. Na zo’n honderd meter haalt hij haar in en slaat hij onverwachts een steegje in.

Kitty vertraagt haar pas. ‘Wat doe je? Dat pad loopt dood!’

‘Vertrouw me maar, ik ken een sluiproute.’

Ze rennen door het steegje en stuiten op een hoge schutting.

‘Ik zei het je toch! Nu komen we te laat,’ moppert Kitty.

Sander grijnst. ‘Ik ben niet voor één gat te vangen.’ Vlug drukt hij zijn rug tegen de schutting, terwijl hij een

blonde haarlok uit zijn gezicht veegt. Hij heeft een gruwelijke hekel aan de kapper, waardoor zijn pony inmiddels voor zijn ogen hangt. ‘Zet je voet maar in mijn handen.’

Kitty’s hart maakt een sprongetje. Eindelijk kan ze hem aanraken, iets wat ze normaal gesproken absoluut niet durft. Resoluut plant ze haar voet in Sanders handen en zet zich af.

Ze kreunt. ‘Ik kan er bijna bij.’

Sander duwt uit alle macht haar voet omhoog. Vlug grijpt Kitty de bovenste plank beet, trekt zich op en slaat haar linkerbeen over de schutting. Een herdershond begint te blaffen en ze deinst even terug. Toch waagt ze de sprong. Twee tellen later staat Sander naast haar en ze kijkt hem verbaasd aan.

‘Hoe deed je dat zo snel?’

‘Geleerd op scouting. Kom snel, ik kan de muffe lucht in ons lokaal al bijna ruiken.’

Kitty, die een kop kleiner is, holt achter Sander aan. Ze is nog steeds onder de indruk van zijn daadkrachtige optreden.